

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **A. E.**

skazanego z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 września 2019 r., bez udziału stron,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 11 lutego 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 kwietnia 2018 r., sygn. akt V K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W., wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2018 r., uznał A. E. za winnego przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za co wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji jego obrońcy, Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z dnia 11 lutego 2019 r., utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pismem z dnia 1 lipca 2019 r. A. E. wniósł o wznowienie postępowania w oparciu o art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k., art. 542 § 1 k.p.k. oraz art. 544 § 2 k.p.k. W uzasadnieniu podniósł, że Sąd Okręgowy w W. nie uwzględnił okoliczności, które

powinny wpłynąć na zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary, natomiast z winy leżącej po stronie Sądu odwoławczego został pozbawiony możliwości wniesienia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Treść wniosku o wznowienie postępowania w konfrontacji z faktami i dowodami, wynikającymi z lektury akt wskazuje, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k., uzasadniające wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania karnego.

Autor wniosku, podnosząc, że sądy obu instancji winny zastosować wobec niego instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary, o której mowa w art. 60 § 4 k.k., całkowicie zignorował zarówno brzmienie tego przepisu, jak i regulacji prawnej określonej w art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k.

Z treści tego unormowania bezsprzecznie wynika, że okoliczności nieuwzględnione przy skazaniu, a stanowiące niezbędny warunek wznowienia postępowania, to tylko takie, które wskazywałyby na obligatoryjne nadzwyczajne złagodzenie kary („nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących (podkr. SN) do nadzwyczajnego złagodzenia kary”). Dlatego też wznowienie postępowania na podstawie tego przepisu nie jest możliwe, gdy nowo ujawnione fakty lub dowody świadczą wyłącznie o wystąpieniu okoliczności mogących wprowadzić skutkować nadzwyczajnym złagodzeniem kary, ale o charakterze fakultatywnym. Tymczasem instytucja określona w art. 60 § 4 k.k. posiada właśnie charakter fakultatywny („na wniosek prokuratora sąd może (podkr. SN) zastosować nadzwyczajne złagodzenia kary”), co powoduje, że powołanie jako podstawy wznowienia postępowania art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k., jawi się jako bezprzedmiotowe.

Ponadto podkreślenia wymaga, że podnoszone przez skazanego okoliczności były znane sądowi orzekającemu w sprawie, której wniosek dotyczy. Wszak prokurator uczestnicząca w rozprawie przed Sądem pierwszej instancji złożyła wniosek o zastosowanie w stosunku do A. E. nadzwyczajnego złagodzenia kary, jednak wniosek ten nie został uwzględniony. Wskazuje to jednoznacznie, że okoliczności, na które powołuje się skazany nie były „nowe” w świetle tego przepisu procedury karnej i nie ujawniły się po wydaniu zaskarżonego orzeczenia.

W zaistniałej sytuacji wniosek okazał się oczywiście bezzasadny

w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k., a konsekwencją tego jest odmowa jego przyjęcia bez podejmowania dodatkowych czynności związanych z realizacją wymogów formalnych, w tym rozpoznawania wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania zgodnie z regulacją zawartą w art. 545 § 2 k.p.k.

Z tych też względów orzeczono, jak na wstępie.